

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

Administrador-gerent: F. d'A. PLANAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640

ANY XII. NÚM. 3634 -- BARCELONA, DIVENDRES, 5 DE MARS DE 1915 -- UN NÚM. 5 CÉNTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
EST, 10. TELEFON 2298

EL BARATO

GRANS MAGATZEMS

ULTIMS DIES QUE ES REMATEN

Varietat de articles exposats que s'han
rebaixat un

75 per cent del
seu valor

Trajo llana senyora confeccionat 4 ptes
els anuncis de EL BARATO diuen la veritat

EL CACIQUISME

La campanya persistent anti-democràtica i de mals catalans, portada a cap pels regionalistes, ja comença a donar els seus fruits a Barcelona.

Per la nostra terra ja fa temps que corre, però aquí, en la capital, redós de les més veement organitzacions democràtiques i republicanes, no s'havia manifestat amb la cruïda d'ara. El caciquisme alletat als pits mercenaris de la Lliga, rebrotava a Catalunya, però a Barcelona no s'atrevia a sorgir. Ara ja planta cara.

La fal·lera suïcida de destruir el republicanisme català — única garantia de llibertat a Catalunya — ha impulsat fins ara la política reaccionària de la Lliga. La seva indiferència per les formes de govern en una terra com la nostra tan fonament republicana, era un procediment vergonyant de propagar el monarquisme. Ve a ésser lo mateix que aquests covards germanòfils que no atrevint-se a dir-se'n propaguen la seva germanofília passant per pacífics demanant una pau que només és útil a Alemanya, o predicant la unitat moral d'Europa per por de que la Europa exclusa de la seva civilització aquests miserables i barbars atiadors de la guerra.

Així ha sigut pels regionalistes la indiferència per les formes de govern que la seva política pregonitzava: una manera manyosa de fer monarquisme. Això ha donat ales al centralisme dinàstic i ja els vells partits caciquistes se redreçaven convençuts de reconquerir la antiga força representativa a Catalunya primer, i especialment a Barcelona, darrerament.

Aprofitant les eleccions provincials, els mauristes i els liberals monàrquics se reorganitzen i presenten candidatura. Això, a nosaltres, els nacionalistes republicans ens hauria d'alegrar fins a cert punt, perquè representa una debilitació de les forces regionalistes fins avui aliades dels cànecs de tota mena. Però homes sincers, servidors fidels dels ideals democràtics, els nacionalistes republicans deplorem aquesta revifalla del caciquisme tot maleint aquesta política odiosa de la Lliga que ha pogut fer possible aquest redreçament momentani dels partits monàrquics a Barcelona.

Ara compendran les Esquerreres la necessitat de combatre sense treves als regionalistes que aixís malmeten tota l'acció política de tants anys de lluita generosa en prò de les prerrogatives democràtiques. Ja novament volen reorganitzar-se els partits centralistes a Barcelona; ja novament volen assaltar el vell reduït de la Diputació provincial on anys enrera els cànecs hi dominaven. Ells saben prou bé que a la Diputació se entendran perfectament amb els regionalistes, però ja no accepten l'almoïna dels sots de la Lliga, ja hi volen anar amb les seves forces propies. Aquí tenim els fruits de la política de la Lliga, aquesta funestíssima política que sembla que no tingui altre finalitat que la d'anar matant els bells idealismes del poble de Catalunya: de primer el seu patriotisme, ara el pregó esperit democràtic i republicà. Si al menys aquesta obra destructora els regionalistes l'haguessin fet en favor de Catalunya! Però, no. Tot ho han fet en favor dels nostres enemics, els cànecs del centralisme monàrquic espanyol.

Ara els mauristes i els liberals monàrquics presenten les seves candidatures. La Lliga es quedarà només amb els carlins i la Defensa Social. Quina vergonya! Un grup bullanguer, anticonstitucional, menaçador per la pau i l'ordre, amb la guerra civil per tota política, de bracet amb la gent governamental de la Lliga, la gent de ordre!

Van definint-se els camps, i això serà d'un excel·lent efecte pel poble que ha de judicar a uns i altres. D'una banda en un bloc generós i fraternal totes les Esquerreres de Catalunya, i d'altra banda la conxorxa immoral de regionalistes i carlins simbolitzant la reacció. I pel mitg, espigolant lo que's pugui, les desferres del caciquisme que volen encauar-se novament a la Diputació provincial.

La divulgació de la premsa catalana, és el fonament de la nacionalització de Catalunya. EL POBLE CATALÀ és el pa espiritual de la llar de tot bon patriota.

ECOS

EN PRO DE L'ENSENYANÇA CATALANA

L'il·lustrat catedràtic de metafísica, en Lluís G. Castellà, ha acabat una Aritmètica i Geometria redactades en català per a ús dels Instituts i Escoles Industrials, havent entregat ambdós llibres manuscrits, a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, la qual els ha traslladat a la Comissió Tècnica per a que emeti el seu dictamen.

OMENATGE AL GENERAL JOFFRE

En les Redaccions dels diaris madrilenys «Espanya Nueva», «El Radical» i «El País» se recullen firmes per a un llibre dedicat al generalissim Joffre.

Es prega a tots els periòdics, casinos i entitats republicanes de totes les comarques que contribueixin al major èxit de l'homenatge recullint firmes, que s'enviaràn a qualsevol de les Redaccions d'aquells tres diaris.

S'usarà el paper nomenat de barba, de tamany corrent.

En el lloc se deixarà dos centímetres en blanc per a que's pleguin cosir-se i enquadernar-se.

En la capçalera de cada plec se col·locarà el segell de l'entitat que reculli les firmes, acompanyant nota de les que continguin, per a facilitar el recompte.

No podríem els diaris i periòdics republicans de Catalunya fer igual que's diaris madrilenys, un llibre de firmes en honor del generalissim Joffre?

LA VENÇADA

Heusquí el títol del nou periòdic escrit en català de que parlàvem ahir que van a publicar certs elements del partit radical.

LS CATALANS DE CUBA

Hem rebut el nombre corresponent al mes de gener de la revista «La Nova Catalunya» d'aquesta pulcra i valentíssima revista catalana i catalanista sense eufemismes que publiquen a la Habana un estol de compatriotes de la més bona voluntat i del més exemplar amor a la nostra terra.

Hem rebut el número corresponent al mes de gener de la revista «La Nova Catalunya» d'aquesta pulcra i valentíssima revista catalana i catalanista sense eufemismes que publiquen a la Habana un estol de compatriotes de la més bona voluntat i del més exemplar amor a la nostra terra.

Diguels condicions materials que les altres, és a dir, amb la mateixa elegància i rica factura, te no obstant l'exemplar darrerament arribat el nou valor d'esser dedicat a la llengua catalana, amb motiu d'haver conseguit que la mateixa fos honorada en una institució catalana d'aquella capital, en la qual, encara que semblava, s'havia emplatat fins ara el castellà.

La suscripció a publicació, després d'una o'queva dedicatòria explicativa de l'objecte de l'extraordinària, porta valiosos textos dels nostres més culminants escriptors antics i moderns en honor de la nostra gloriosa parla i escrits d'autors catalans radicats a Cuba plens de vibrant devoció per la mateixa.

En Balmes, Milà i Fontanals, Mañé i Flaquer, Pi i Margall, Ambrós, Mistral, doctor Robert, Maragall, Torres i Bages, Prat de la Riba, Guàrdia, Martí i Juli, Apelles Mestres, Rahola (F.), Sureda, Pons, Genet, Josep Alcover, M. S. Oliver, Aguiló, Cervantes, Casar, Ribal, per a no citar més que els més notables, i justren aquest exemplar, que adquireix així una altra extraordinària.

Felicitats als sostenidors d'aquesta Revista, veritable emagatzem ple de bon gust i de sant entusiasme patriòtic, i especialment al seu director propietari el meritiuíssim català doctor Josep Muriel.

Al lloc de davant del Liceu se troba en venda «La Nova Catalunya».

Per l'amor de la França

tració uns pocs exemplars de l'edició de l'admirable article «Per l'amor de la França» d'En Pere Corominas, publicat en el nostre diari, i com sigui que'l nostre il·lustre amic es proposa fer la liquidació dins uns vuit dies, es fa avinent a stampar ensau i us ensau jurant tot els que vulguin posseir-lo se serveixin passar per la nostra administració d'aquests dies.

Com recordaràn els nostres lectors el producte de la venda d'aquest article és dedicat en absolut a benefici dels ferits francesos.

Preu del quadern: 20 céntims.

CANÇONER

CORRANDA

Ai mare, la meua mare,
vès qui ho havia de dir!
me'l fereu tocant a terra
i m'és curt el ja del·lí!

IDEARI

Simetria

De una representació de Eva al Liceu per aquesta companyia Caramba, me'n va quedar una cosa ben curiosa. No me'n vaig emportar l'impressió del bell dirigit d'aquest mestre que's diu Billeza, que balla tots els valses de les operetes amb el ritme dels braços i dels cós cengit dins el frac, ni de la cara riallera que posa aquest mestre cada vegada que a l'escena diuen: «Oh que belleza!» o «... la tua belleza...», ni de la gràcia de la Scitlog, la dels mil salts, ni de la superba figura de la Joanis, ni dels mobles, ni de les decoracions, ni dels vestits, ni de les belles cames d'una corista; me'n vaig emportar una singular impressió de simetria, de uniformitat, de disciplina, de reglamentació. Veuem com.

Es en el moment del conegut two steep que ha corregut totes les festes foranes d'aquest istiu. Transversalment, en mitg del saló decorat de plantes verdes i de fruites entre les fulles, hi ha set homes asseguts en set cadires iguals. Els set homes vesteixen de frac, escarpins, guant blanc, gardenia al trauc, monocle a l'ull. L'orquestra preludia el ball i seguint els moviments del ritme, els set homes, fan, a la vegada, els mateixos moviments. Són set cames cengides dins el pantaló negre que s'entrecruen sobre l'altre que està il·luc. Són set mans que fan telegraf els dits sobre el braç estès. Són set caps que branden en el mateix sentit, de dreta a esquerra. Són set peus que's posen sobre el seient de la cadira. Són set homes que s'alcen dreta sobre el seient de la cadira. Són set braços plegats que, finalment, s'enduen la cadira fora de l'escena.

Aquesta mena de dansa produeix un efecte especial. Es com si un sol home de membres múltiples es mogués; és com si una sola voluntat regís amb la música un problema complicat de simetria; és com una reducció minúscula d'un gran exercici alemany en marxa.

L'AMIC.

De l'U.F.N.R.

Junta Municipal

Es prega a tots els ciutadans que componen aquest organisme del nostre partit que no deixin d'assistir a la reunió que per a tractar assumptes relacionats amb les vinentes eleccions provincials, tindrà lloc avui, divendres, a les deu en punt del vespre, en el local del C. N. R. del carrer de Ferrán, 24 i 26.

Essent de caràcter extraordinari aquesta reunió, es prega encarecudament l'assistència.—Per A. de la F. M. El secretari, Antoni Palà.

Convocatòria

Es convoca per a demà dissabte, a les deu de la nit a la Comissió d'U. F. N. R. del districte M, i presidents del Casal i Joventut del mateix, a la reunió que tindrà lloc a la Casa del Poble del mateix districte, Sant Pau, 83, per a tractar, junt amb els representants a Junta Municipal del partit radical, d'assumptes relacionats amb la campanya electoral.

Ateneu Enciclopèdic Popular

Atent l'Ateneu Enciclopèdic Popular a quan pugui significar expansió de la cultura i amb ella assegurar a lliure emissió de les idees més contradictòries o radicals, ha organitzat una conferència que tindrà lloc el diumenge, dia 7, a les onze del matí.

Es el disertant el conegut catedràtic d'aquesta Universitat doctor Fuset. El tema «El problema científic de l'origen de l'home». La reconeguda competència del disertant i la revolució que s'ha originat recentment en la seva càtedra de l'Universitat, fa creure que l'acte se veurà molt concorregut.

Un ploraner

El germanòfil Mossén Alcover, de Mallorca, ha espost com segueix als articles que contra d'ell ha publicat «Le Roussillon».

«M'h'ho hauria cregut que vos m'arribàssiu a escriure totes aquelles coses. Compreneu que és que estat del tot trastornat amb les desgràcies de la vostra Patria, que vos obligaran, segons veig, a pendre les armes. Que Deu vos guardi, Amen».

Jo vos acompanyo en tot aquest seguit de penes, margors i angúnies. Jo lamento que la vostra situació vos hagi ditat les paraules tan agres i molèsties que m'heu escrites. I de tot cor vos les perdono. En volia parlar dalt del «Butlletí» i he desistit de fer-ho, perquè veig que és per demés parlar a gent tan apassionada com sou ara els rossellonesos. A la «Societat d'Estudis Catalanes», en ésser passades les presents circumstàncies, ja hi tornare a figurar, si m'hi veieu...»

Tornem-ho a llegir; és fàcil, és descolorit, fa morir. I doncs, que s'ha fet, per aquest temps de guerra europea, de l'afogat escriptor, del valent patriota mallorquí, del capdell de les petites nacionalitats, que era fins avui Mossén Alcover? Perquè bé li ha arribat prou vegades de «banderell» en el seu «Butlletí» els centralismes i uniformismes madrilenys? I contra del centralisme i del uniformisme europeus, somnats a cops de canons per l'hegemonia d'Alemanya, ja no dia res? Soria que la gràcia tedesca li ha baixat a sobre, aixís com amb un ferrat d'aigua de bacallà se torna a batejar als beneïts?

Som ara nosaltres, els rossellonesos, que som uns apassionats, una mena de bojos, que fa pietat i els alemanys, amb llurs amotors de 420, llurs bombes per a vaporitzar petroli i calar que li llurs passilles incendiàries, que són? uns petits santets?

Li fem pietat! Més el seu germanisme li ha de tal manera capgirat el seny, que no s'adona que plora aquí, com un corodell dels rius d'Africa... Sabeu? el corodell, que quan ha agafat un negre i que se'l menja, a cada caixalada li cau una grossa llàgrima de la pena... més, que menja i li lagrima, i fora... Plany als rossellonesos que's fan per a lluitar contra de l'invasió alemanya; mes aquesta guerra, per an ell, és justificada, aixís mateix com l'invasió de la Bèlgica, i cal a totes costes que's «Boches» hi guanyin. Es un corodell.

I en poca vergonya que n'és un, de la premeditació a Alemanya, que s'apuntava ja vin anys (aquella guerra, Mossén Alcover no la diu anal res, ni de l'esponatge internacional, no és així un brigandatge internacional? Més plà no té cap bri d'ira, ja que'l seu pensament de germanòfil-francòfil és:

«Els francesos i els rossellonesos que vos planyiu de la guerra, me feu pietat...»

que no feu la pau... protesteu també contra de suposades (?) barbaritats alemanyes... que les feu parar de cop, demanant la pau... una pau, doncs, sempre a favor d'Alemanya.

«Els belgues he planyen de lo que's hi arriba?», tan pitjor per ells, perquè's posaven al davant de les humanitàries armades tedesques... El cardenal Mercier protesta, ell també, contra de les atrocitats alemanyes. I contra del fusellament de dones, criatures i capellans?... És que és un tocat, un d'aquells patriotes irreductibles, que'l vencedor no té més remei que del ha torcan el coll.

La prova d'aquells enteniment de Mossén Alcover? Lo que ja pensava, pel 1906, de l'Alsàcia-Lorena, i que ho ha escrit dins el seu llibre d'«Un viatge a Alemanya».

De la seva pietat no'n volem. Qui en té més menester de pietat? De nosaltres, que amb la guerra i tot, romanguem els catalans-católics-francosos que sempre hem estat, o d'ell, que de català-católic-espanyol, s'ha tornat un espantós «boche» protestant i torc? Qu'és, doncs, el reneigat?

▲▲▲▲

I qui pos ha fet venir a Rosselló una primera de filòsofs d'avant-guerra, sino Mossén Alcover, no obstant i saber l'antipatia que tenim pels alemanys des de la guerra del 1870? Qui els ha passejat pels quatre cantons de Rosselló i es ha fet entrar per les nostres cases, i les nostres retories, sempre passant al davant per a fer-los-hi llum, per a poguer escorniflar i espiar? Ell, sempre ell.

Amb la descensada de fer filologia, ha mirat de germanitzar-nos per sorpresa, per a fer-nos creure les ignocències que corren ara per «La Veu de Catalunya» i per «La Aurora», de Palma. S'ha comportat com si s'hagués venut a l'Alemanya, i som nosaltres qui paguem la salsa.

▲▲▲▲

Per això mateix no tenim res que fer dels pensaments pacífics o germanòfils del seu embustero de company, l'Eugenio d'Ors, sobre de la «Unitat moral d'Europa», regida per la supremacia d'Alemanya, o sobre d'una «Unió aduanaera europea», apuntada per a la hegemonia tedesca. Si és així el somni que justifica el comportament de Mossén Alcover, se'l pot confitar i llepar.

Quins beneïts són, o quina poca-vergonya tenen!

Unes monstruositats com aquestes no's discuteixen, a qui les diu, se'l tracta com a matzinador públic, se forolla les portes aquell d'on te de passar, i aquí d'on tranc en una un hom s'hi aborba a garrotades.

Vet aquí lo que farem passada la guerra... i no hi tornare a figurar, si m'hi voleu. L'ora, fora els tedescs.

JULES DELPONT

El Tractat amb Cuba

Il·lones de pesetas bajaron a 4.200.000; a los acoetes, que de 4.600.000 bajaron a 2 millones, y a las conservas, que de seis millones 400.000 bajaron a 4.200.000 en este mismo periodo de tiempo.

El ministre d'Estat, en aquesta patriòtica peució del senyor Beldande, contesta manifestant que estan paralitzades les negociacions perquè el Govern cubà no ha contestat encara a la última nota del Govern espanyol. Afegí, ademés, lo següent:

«Recientemente, y eso ha sido lo que ha dado algunas esperanzas, una comisión mixta compuesta de representantes y senadores de Cuba, de individuos de la Cámara de representantes y del Senado de Cuba, expresos, entre las medidas que creía conveniente, dada la crisis actual, que debían establecerse en Cuba, el deseo de que se reanudasen las negociaciones con España para llegar a ese modus vivendi y es claro, que esa manifestación y hecha por personas que tienen representación en las Cámaras cubanas, pareció muy significativa y elocuente, y así encontrada por la gran masa de opinión que, como dice con muchísima razón el señor Beldande, está interesada en que esas negociaciones lleguen a buen término; unos para evitar que lo actual desaparezca; otros, como el señor Beldande, para ver si pue'e llegarse a un estado más floreciente de nuestro comercio con Cuba, venciendo dificultades que en parte pueden ser origen de un régimen defectuoso, pero que en parte también, y muy grande, son debidas a necesidades y realidades de las cosas que no cabe desconocer».

Con motivo de esas manifestaciones, y creo que lo he dicho ya también en la Cámara, en la primera ocasión que tuve de conversar con el digno señor ministro de Cuba (en España, hubo de aludir a esta cuestión y demostrar el deseo, por parte del Gobierno español, de responder a esas indicaciones de la opinión parlamentaria cubana, puesto que España tenía también gran interés en reanudar las negociaciones y en llegar a acuerdos favorables a los dos países. El señor ministro de Cuba tuvo a bien recibir mi indicación con benevolencia; pero él no me negó, no me ocultó que reconocía que no estaba la deficiencia en España en cuanto a las negociaciones, puesto que su Gobierno no había contestado todavía a la última nota que España le había dirigido».

Posteriormente, me he dirigido a nuestro ministro en Cuba para que no pierda ocasión, digna y decorosamente y cuando crea que puede ser eficaz, para llamar la atención y la opinión del Gobierno cubano sobre esa disposición de España a seguir tratando, bien sobre la base establecida en la última nota, bien sobre cualquier otra que pudiera creerse equitativa para los dos países. Es más, habiendo venido aquí los representantes de algunos Centros españoles en Cuba, tuve con ellos una larga conversación sobre diferentes materias y expuse el mismo deseo, y le expuse, no diré en la forma en

que ellos le transmissien, que fué un poc equivocada, puesto que llegaron a decir por cable que yo estaba encantado de una solució de amodius vivendi como aquella que en la nota se establecía, y realmente la frase era exagerada, porque tanto como me encantaba, porque concebía que cosas mejores podía hacerse y debían desearse; pero aun en esa forma excesiva y quizá algo inexacta de expresar mi pensamiento, se ve, sin embargo, que aun a eso, que era una solució nada más que medianamente satisfactoria, prestaba yo todo el calor y todo el entusiasmo que podía prestarse, y mostraba la disposición de espíritu de que antes he hecho mérito y que constantemente y en todas ocasiones he procurado reflejar ante el Gobierno cubano, repito que de la manera decorosa y eficaz que es conveniente.

Cuando necesaria la firma del tratado con Cuba i és d'esperar que el Govern farà tot lo possible per arribar a una solució favorable de l'assumpte.

AVIS

La Redacció i Administració de El Poble: Català quedan instal·lades al carrer de Corts Catalanes, núm. 640, principal, entre passeig de Gracia i carrer de C'aris.

La zona neutral

Reunió magna

Convocada per la Comissió Consistorial de Barcelona encarregada dels estudis i gestions per a la consecució del port franc i zona neutral d'acord amb la representació parlamentària de Catalunya, diputats provincials delegats al propi objecte per la Diputació provincial i amb les representacions de la Cambra de Comerç, Foment del Treball Nacional, Junta d'Obres del Port i el Comitè de la campanya de les entitats obreres i cooperatives de Barcelona a favor de la zona neutral se celebrà a les Cases Consistorials, avui divendres, a les deu del vespre, una magna reunió de representants de societats obreres, cooperatives i polítiques, per a tractar de l'actitud a adoptar en vista de la resolució del Govern de mantenir tancades les Corts per temps indefinit i no solucionar-se el transcendental problema de la zona neutral, que d'implantar-se, d'una manera tant eficaç contribuiria a remeiar la grandiosíssima crisi del treball que amb caràcter tant menaçador es presenta en nostre país.

La Comissió prega a les entitats que si per una o altra causa hagin deixat de rebre invitació per a la mateixa, es donguin per convocades a dita reunió.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL

La companyia dramàtica espanyola composta dels primers actors don Ricard Calvo i don Josep Vici i de les primeres actrius donya Maria Gámez i donya Emilia Vega, debutarà el diàluns, dia 15 dels corrents en el teatre Principal amb el drama de don Josep Echegaray, «Dos fanatismos» i la comedia de Vital Aza, «La Pravianax».

El repertori de la companyia que posarà en escena serà purament espanyol, del teatre clàssic antic i modern, no representant traduccions de cap teatre estranger.

Desitjosa de correspondre al mai desmentit favor del públic, l'empresa de «Càbria», sense reparar en gastos de cap mena, ha decidit donar a l'espectacle, abans de finalitzar la temporada, tal com se presenta a Milán davant l'èxim autor de l'obra Gabriel d'Annunzio i les cantors i intèrprets de Parma i Llus Mazza.

Amb els principals episodis adquiriran major intensitat emotiva, m's magnitud i el desenvolupament de l'acció seguirà fervorosament amb l'interès que inspiren totes les grans obres d'art.

A l'efecte l'orquestra dirigida pel mestre Estera, serà augmentada fins al número de 30 professors.

L'aria de l'inspiration «Sinfonia del Fuego», sinfonia sentida fins ara fragmentàriament, la causarà el reputat briton i tenor Baialler a 40 choistes d'ambdós sexes pertanyents al Gran Teatre del Liceu executaran baix la direcció del mestre Clac els diferents corals que il·lustren l'obra.

A pesar del sacrifici econòmic que representa això per a l'empresa de «Càbria», els preus no sofriran cap alteració.

TEATRE APOL

El vinent dissabte se celebrà en aquest popular teatre una funció extraordinària a benefici del públic.

Formarà el cartell la famosa obra de don Angel Guimerà, «La Reina Joves» i l'estrena del drama de P. L. Buñ, «Los que triunfan».

En dites produccions pendrà part tota la companyia que dirigeix el senyor Rojas. S'estrenaran també varies decoracions.

TEATRE COMIC

El vinent dissabte dia 6 del corrent s'estrenarà al teatre Comic el gran i xispejant vodevill en tres actes «Els amics de la dona», original del celebrat autor francès Paul Gavault, traducció de Ferrer d'Ordal.

Per a dita obra, que serà presentada amb tot luxe s'està pintant un superb decorat.

Les impresions que tenim del seu assumpte creiem que han de crear poderosament l'atenció del públic per la novetat dels seus strucs, abundancia en esdehables i situacions alegres i sorprenents.

El teatre a Madrid

En Tallaví, totalment restablert en la greutissima enfermetat que recentment patia en perill la seva vida, ha marxat a Ceuta.

De la plaça africana anirà a Madrid, en quin teatre de la Comedia es proposa fer una llarga temporada.

—La companyia Guerrero-Mendoza es proposa estrenar a Sevilla durant la «tournée» de la companyia, després de Pasqua, una tragèdia original del celebrat dramaturg català Ambrosi Carrion, titulada «Clitemnestra».

Per a que sigui presentada tal com la seva importancia requereix s'han començat ja els treballs per a dibuixar els figurins de l'obra.

—Sembla que la companyia d'en Ramón Caralt, que tan bon negoci està realitzant en la Cort en el teatre Price explotant el genre detectivesc es troba proper d'embarcar-se per a Buenos Aires, on realitzarà una temporada de quatre mesos.

—La nova comedia en dos actes de's germans Quintero «Dios dirá», estrenada últimament en el teatre Esclava, de Madrid, ha obtingut un excel·lent èxit, segons diuen les ressenyes totes dels periodics de la Cort.

—Han fracassat definitivament les gestions que es realitzaven per a portar una companyia d'opèra al teatre Esclava, de Madrid.

Continuarà García Ortega sa campanya que es perllongarà probablement fins al juny.

—La coneguda capciteria a Irene Alba s'ha separat de la companyia de la Comedia per a treballar en la de Simó Roda.

Academia de Bones Lletres

En la darrera sessió de l'Academia de Bones Lletres, llegí l'acadèmic numerari don Josep Soler i Palet un bonic i interessant treball sobre la Gramàtica Llatina. Començà amb l'enumeració de les consideracions referent a la moderna crítica històrica, i després d'un resum de la llarga discussió a que ha donat lloc la data de 1488, estampada en l'exemplar únic que posseïx aquesta Corporació, entrà en materia presentant diferents documents inèdits, aplegats en els arxius de protocols notariais i de la mensa episcopal de Barcelona, per els quals se sab que l'esmentat gramàtic català vivia ja a Barcelona en 1484, essent bataller en arts i mestre d'escoles, que havia, ademés, contrat matrimoni dues vegades, i que degué morir indubitablement en la nostra ciutat en l'any 1482 o a la primera de 1483.

Els dades aportats pel senyor Soler i Palet afavoreixen el concepte de la exactitud de l'any consignat en el col·lof de l'esmentat exemplar de la Gramàtica Llatina estampada a Barcelona. Acabà dit treball el disertant amb alguns noves documents de l'impressor del dit incunabul, l'alemany Joan Gherling.

La mateixa sessió fou donat compte crític del darrer volum publicat per l'Academia de l'Historia de les Corts de Catalunya, de la Crònica d'Alonso de Palencia, donada a l'um pel senyor Paz i Melia, i del llibre anglès «Les reines d'Aragó», per Mr. Miron.

L'anàlisi de les aigües

L'alcalde, en vista de la patent contradicció que existeix entre el dictamen emès pels tècnics de les entitats barcelonines que acordaren constituir-se en Comissió Sanitaria, i el del director del Laboratori municipal, en els quals afirmen els primers haver trobat el microbi Eberth a les aigües de la Companyia General Dos Rius Llobregat que ragen a la font situada al carrer de Muntaner, anfrà Rosselló, i el segon que són pures i exentes del mateix, ha dirigit al ministre de la Governació el telegrama que a continuació publicuem per a que una vegada realitzat aquest tercer anàlisi de caràcter oficial obrar amb perfecte coneixement de causa en bé de la salut del veïnat, i exigir amb mà dura les responsabilitats que uns o altres hagin pogut incórrer.

«Excmo. Sr. Ministro de la Gobernación. — Madrid. — Urgente.

En evitación alarma vecindario con motivo dictamen emitido por técnicos de titulada Comisión Sanitaria de Entidades Barcelonesas declarando infectadas aguas de la Compañía General Dos Rius Llobregat con microbios de Eberth, contradiciendo el del director Laboratorio municipal declarándolas exentas y puras, ruego encarecidamente V. E. ordene venida inmediata técnico oficial reconocida competencia que verifique nuevo análisis y tomar con conocimiento exacto medidas necesarias para tranquilidad y salud vecindario y exigir responsabilidades que procedan. — El alcalde, Guillermo de Boladeres.»

La nota de l'anàlisi de les aigües sotscrit pel doctor Turó, que ha donat lloc a l'anterior telegrama, diu així:

«Excmo. Sr.: Del anàlisi de las aguas captadas el día 3 de febrero en las fuentes emplazadas respectivamente en las calles Córcega-Bruch y Rosellón-Muntaner, resulta que la primera contiene 48 bacterias centímetro cúbico y la segunda 34 sin que ni una ni otra contengan especies patógenas.

Las muestras deben ser declaradas potables bacteriológicamente.

Estas muestras de agua fueron captadas con otras que lo fueron captadas con otras que lo fueron a su vez por los señores de la llamada subcomisión técnica de la Comisión de entidades sanitarias.

Convé que'l públic s'enteri perfectament del seu contingut per a evitar falses alarmes que algú sembla empenyat en crear.

CATALUNYA

TERRASSA

Aquest mes se celebrà en el camp de l'Unió Deportiva un concurs de tir al blanc.

El senyor president de l'Associació de la Premsa Diària, Josep Ventoalló i Vintrodó donà una conferència en el Centre de Dependents baix el tema «La industria llanera en el temps antic».

A l'acabar fou molt felicitat pels oients que hi assistiren.

—Els forners ja han apujat el pa de cinc cèntims el kilo.

MATARÓ

Molt interessant resultà la conferència que sobre espeleologia donà el passat dissabte en l'Ateneu Obrer el doctor Baltasar Serradell.

Profunds són els coneixements de que feu gala d'espeleòlogisme el senyor Serradell, que junt amb varies projeccions amb que va acompanyar-se la seva conferència mereixen la més completa atenció dels nombrosos escoltants.

Sigué molt plaent i feixit.

A l'Oficí Mataroní el diumenge a la tarda i en presència d'escoltada i selecta concurrencia, va tenir lloc un esculat concert. Hi prengueren part artistes de bona reputació musical com són Mercè Capisir sopran lleugera, Joan Frigola, violinista, i Ricard Vives, pianista.

La senyoreta Mercè Capisir cantà de

liciosament i amb molt bona escola hermoses composicions, inmensament felicit i sincers aplaudiments, però de manera especial en les delicioses composicions «Vora voreta la mar», d'en Borràs de Palau i «Voce di Primavera», de Straus.

La senyoreta Capisir demostrà condicions inimitables que a no tardar li consolidarà un nom prou envejable.

El senyor Frigola, violinista, acompanyat al piano per el notable pianista senyor Vives, captivaren l'atenció de l'auditori amb composicions de reconegut mèrit. El senyor Vives, al piano, sol, executà bellament composicions de Fadenewski i Chopin.

No obstant, l'acompanyament que al piano es va fer de la tasca de la senyoreta Capisir, sigué molt insegura.

La concurrencia sortí satisfeta del concert, no escatimant els aplaudiments a minyú i per cert que se'ls mereixerem.

—Fou trobat mort en una propietat seva del veïnat de Cirera don Salvador Bonanusa i Jubany.

El jutjat ordenà l'aixecament del cadavre (E. P. D.).

Les Eleccions Provincials

Les genialitats regionalistes

L'UNIVERSITAT INDUSTRIAL

Hi ha un home a la Lliga, qués una mena de cap-pare dels «aburguesats», que tot ho acapara: és en Puig i Cadafalch, l'home de confiança d'en Prat. Ell és el sabí, el competent, l'amo, el qui mana. Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. En Cambó, en Durán, són uns nòrdies, uns bons picapèl·les, entremetuts, després d'ells.

—Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. Ell és l'organitzador d'una pla de còses. Ell fa assaigs, s'hi fica, crea i esmena els bunyols propis i els d'altri. Ara aquestes coses «bunyols» vol ésser noresmenys Rector de l'Universitat Industrial. Hi hauran gastos de representació i automòbil.

Ja l'hauré sentida ponderar mil cops pels regionalistes aquesta Universitat Industrial que ells mangonen. Doncs sapiguem que és un dels organismes més defectuosos de la agencial organització regionalista. Si l'Estat volia fer la competència a la Diputació montant una escola a semblança de la que té a l'Escola dels enginyers de monts, en quatre dies feia el descredít d'aquesta flamant Universitat Industrial regionalista. Caldria, només, que l'organització la portés una persona competent.

Voleu saber com va la marxa d'aquest organisme industrial que's regionalistes mangonen i que en Puig i Cadafalch governa? Aquí van alguns dades que hem pogut recullir, uns «de visu» i altres de bona tinta.

L'alumne que's vol matricular a l'Universitat, paga 500 pessetes de matrícula: els alumnes pobres no hi tenen ingrés. Contra aquesta injustícia el nostre amic Bastardas va oposar-hi la seva més veement protesta. Per això no hi han alumnes i per cobrir les aparençances se'n accepten a mig curs s'hi compareixen, mentre paguin la matrícula sencera. L'ensenyament resulta car; les practiques no's poden fer per falta de material. Quan temps envenen varem visitar-la, en la càtedra de Filatura no hi havia ni un mal dinamòmetre! A pesar d'això en Puig i Cadafalch vol que's sigui rigorós amb els alumnes. L'any passat va apèrcer a un professor perquè no capretava prou, aturant així contra la independència de la càtedra.

Un dia al futur Rector se li va ocórrer que els alumnes de la classe de teixits teixissin els models que's dibuixen a la Universitat Industrial: és com si demanés la llum amb un cove. Un dels manaments més grans que ha fet en Puig a l'U. I. ha sigut l'haver allunyat del Patronat als patrons que eren els únics benefactors de l'obra i els únics que podien orientar les ensenyances tècniques. Però en Puig a morrades se'ls va anar treient d'un a un; i els patrons, que eren els més fermes puntals de l'institució, han deixat sol an en Puig qués d'aquells homes omniscentis que s'estimen més anar sol que ben acompanyats.

El ha sab tot, enten de tot. Que ho digui simó aquest monumental amonestot conegut amb el nom de «El Cadafalch d'en Puig». Un dia el gran home va tenir una gran pensada: establir un obrador per fabricar tapicots. S'havia de restablir una industria nacional perduda. I realment, feia molta falta això d'apendre de fabricar tapicots en una Universitat Industrial de Catalunya, a on no s'hi podia ensenyar, per insuficiència de material docent, la indústria textil del cotó, la llana i la seda, que sembla que a Catalunya tenen una mica més d'importancia que la fabricació de tapicots.

Però les genialitats regionalistes són així. Voleu una fabrica de tapicots? Doncs, ja està. Qualsevol dia, en Puig farà treballar el marfil a l'U. I. com si aquí fossim xinos. Tot és que li vingui el rapall, perquè de diners no'n falta. En Prat s'ha ficat el contingut provincial a l'interior del geó, i no ha de donar comptes a ningú. I doncs qués us pensaven?

Així se va enviar pensionat a Bèlgica un jove estudí a l'habil, a aprendre de fabricar tapicots. Era una beca pagada, per la Diputació. I és clar, al tornar de Bèlgica el pensionat, per apropiar els seus coneixements va haver de crear-se un taller de fer tapicots. I vinga gastant diners que en Prat treia de l'interior del geó: i en Puig distribuïa a raig fet, posant un obrador monumental que no serveix per res, i tenen montat per penjar-hi els berris i abrics i s'ensenyen al visitant que queda astorat davant aquell formidable amonestot conegut amb el nom de «El Cadafalch d'en Puig».

El gran home no hi havia atinat que per aprendre de fer teixits se podia anar a Madrid, a on hi ha un famosíssim obrador, sense necessitat d'haver d'anar a Arras, o a Flandes per aprendre l'esquidada labor del Gobelins. El cas era basir una cosa fenomenal, com és salomons de la Biblioteca, o com és fanyal del Passeig de Gracia... Feixuc, feixuc... amb l'anima de ferro forjat, i els fonaments de ciment armat regionalista.

Es clar que a l'U. I. hi han professors competentsíssims, hàbils i ben orientats. Però que hi poden aquests pobres professors contra les genialitats d'en Puig qués el braç executor d'en Prat de la Ribera?

D'ans els regionalistes en diuen govern «genial», i mentrestant el poble, l'Ajuntament de Barcelona i els ajuntaments de la «provincia» paga qués gata!

Operacions de valors

Al comptat, fetes de tres a quatre d'ahir:

Interior 4 per 100 A, 75'60.
Idem B, 77'90-78'00.
Idem C, 76'15.
Idem D, 73'10.
Idem E, 00'00.
Idem F, 00'00.
Idem G i H, 00'00.
Amortitzab e 5 per 100 A, 95'00-94'90-93'00
Idem B, 93'20.
Idem C, 93'00.
Idem per 100 A i B, 00'00.
Exterior per 100 D, 83'75
Idem , , , E, 83'25
Idem , , , F, 83'25
Idem
Municipi Alxample 1899, 93'00.
Idem id. 1913: 00'00.
Idem semestre 1903 a 1905, 00'00
Idem series A, B i C, 1906, 86'50-25-12.
Idem 1907, 89'00
Idem ampliació, 1913, 80'75-50-37.
Idem serie E, 1912, 81'00.
Idem id. F, 1912, 81'25.
Idem Pons Reforma 00'00.
Diputació: 92'75-93'00.
OBLIGACIONS:

Nord Almans: adherida 3 per 100, 69'75-70'00.
Idem id. id. 4 per 100, 82'00-81'75.
Segura, 00'00.
Idem 4 per 100 (Osea), 00'00.
Idem 4 mitj Aladusa, 00'00.
Idem prioritat, 00'00.
M. Z. A. França 3 per 100, 49'75-50'00.
Alcantar 5 per 100 A, 00'00.
Idem 4 mitj per 100 B, 00'00
Idem 4 per cent C, 00'00.
Idem 4 per cent D, 79'75.
F. C. Secundaria, 67'00.
Canal Urgell: 00'00.
Rada Reus, 47'37.
Tranvies 4 per 100 00'00.
Port de Barcelona 1905, 97'25.
Cassellantiques, 4 per 100, 00'00.
Càceres a Portugal, 5 per 100, 00'00.
Elèctriques 5 per 100, 00'00.
Gas i Electricitat 4 mitj per 100, 89'00.
Energia Elèctrica, 00'00.
Tabacs Elipi, 97'00.
Andalús 4 mitj per 100, 87'25.
As and, 00'00.
Hullera Española, 144.

ACCIONS:

Nord, 66'00. —Alacant, 67'37-2-25-67'00.
Telefons, 95'75. —Paviments i Construccions, 00 Prestamis i Descompens: 00'00. Orense, 15'12-15'00. Plata, 51'50.
Interior 4 per 100 fi de Març 00'00
Alcantar fi de Març, 67'50.

CUPONS

Organització electoral

S'advertix a totes les entitats del nostre partit que avui, divendres, a les nou del vespre, envien una delegació de les mateixes a l'Oficina central electoral: Centre Nacionalista Republicà (Ferrán, 24 i 26, principal), per a rebre instruccions urgents respecte a l'organització de la campanya present.

La Campanya electoral

Presentació de candidats

Demà passat diumenge, a dos quarts d'onze del matí tindrà lloc un gran miting de presentació dels candidats de les esquerres coaligades, en el Teatre del Tivoli.

Hi parlaran els candidats per Barce-

Les Eleccions Provincials

Les genialitats regionalistes

L'UNIVERSITAT INDUSTRIAL

Hi ha un home a la Lliga, qués una mena de cap-pare dels «aburguesats», que tot ho acapara: és en Puig i Cadafalch, l'home de confiança d'en Prat. Ell és el sabí, el competent, l'amo, el qui mana. Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. En Cambó, en Durán, són uns nòrdies, uns bons picapèl·les, entremetuts, després d'ells.

—Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. Ell és l'organitzador d'una pla de còses. Ell fa assaigs, s'hi fica, crea i esmena els bunyols propis i els d'altri. Ara aquestes coses «bunyols» vol ésser noresmenys Rector de l'Universitat Industrial. Hi hauran gastos de representació i automòbil.

Ja l'hauré sentida ponderar mil cops pels regionalistes aquesta Universitat Industrial que ells mangonen. Doncs sapiguem que és un dels organismes més defectuosos de la agencial organització regionalista. Si l'Estat volia fer la competència a la Diputació montant una escola a semblança de la que té a l'Escola dels enginyers de monts, en quatre dies feia el descredít d'aquesta flamant Universitat Industrial regionalista. Caldria, només, que l'organització la portés una persona competent.

Voleu saber com va la marxa d'aquest organisme industrial que's regionalistes mangonen i que en Puig i Cadafalch governa? Aquí van alguns dades que hem pogut recullir, uns «de visu» i altres de bona tinta.

L'alumne que's vol matricular a l'Universitat, paga 500 pessetes de matrícula: els alumnes pobres no hi tenen ingrés. Contra aquesta injustícia el nostre amic Bastardas va oposar-hi la seva més veement protesta. Per això no hi han alumnes i per cobrir les aparençances se'n accepten a mig curs s'hi compareixen, mentre paguin la matrícula sencera. L'ensenyament resulta car; les practiques no's poden fer per falta de material. Quan temps envenen varem visitar-la, en la càtedra de Filatura no hi havia ni un mal dinamòmetre! A pesar d'això en Puig i Cadafalch vol que's sigui rigorós amb els alumnes. L'any passat va apèrcer a un professor perquè no capretava prou, aturant així contra la independència de la càtedra.

Un dia al futur Rector se li va ocórrer que els alumnes de la classe de teixits teixissin els models que's dibuixen a la Universitat Industrial: és com si demanés la llum amb un cove. Un dels manaments més grans que ha fet en Puig a l'U. I. ha sigut l'haver allunyat del Patronat als patrons que eren els únics benefactors de l'obra i els únics que podien orientar les ensenyances tècniques. Però en Puig a morrades se'ls va anar treient d'un a un; i els patrons, que eren els més fermes puntals de l'institució, han deixat sol an en Puig qués d'aquells homes omniscentis que s'estimen més anar sol que ben acompanyats.

El ha sab tot, enten de tot. Que ho digui simó aquest monumental amonestot conegut amb el nom de «El Cadafalch d'en Puig». Un dia el gran home va tenir una gran pensada: establir un obrador per fabricar tapicots. S'havia de restablir una industria nacional perduda. I realment, feia molta falta això d'apendre de fabricar tapicots en una Universitat Industrial de Catalunya, a on no s'hi podia ensenyar, per insuficiència de material docent, la indústria textil del cotó, la llana i la seda, que sembla que a Catalunya tenen una mica més d'importancia que la fabricació de tapicots.

Però les genialitats regionalistes són així. Voleu una fabrica de tapicots? Doncs, ja està. Qualsevol dia, en Puig farà treballar el marfil a l'U. I. com si aquí fossim xinos. Tot és que li vingui el rapall, perquè de diners no'n falta. En Prat s'ha ficat el contingut provincial a l'interior del geó, i no ha de donar comptes a ningú. I doncs qués us pensaven?

Així se va enviar pensionat a Bèlgica un jove estudí a l'habil, a aprendre de fabricar tapicots. Era una beca pagada, per la Diputació. I és clar, al tornar de Bèlgica el pensionat, per apropiar els seus coneixements va haver de crear-se un taller de fer tapicots. I vinga gastant diners que en Prat treia de l'interior del geó: i en Puig distribuïa a raig fet, posant un obrador monumental que no serveix per res, i tenen montat per penjar-hi els berris i abrics i s'ensenyen al visitant que queda astorat davant aquell formidable amonestot conegut amb el nom de «El Cadafalch d'en Puig».

El gran home no hi havia atinat que per aprendre de fer teixits se podia anar a Madrid, a on hi ha un famosíssim obrador, sense necessitat d'haver d'anar a Arras, o a Flandes per aprendre l'esquidada labor del Gobelins. El cas era basir una cosa fenomenal, com és salomons de la Biblioteca, o com és fanyal del Passeig de Gracia... Feixuc, feixuc... amb l'anima de ferro forjat, i els fonaments de ciment armat regionalista.

Es clar que a l'U. I. hi han professors competentsíssims, hàbils i ben orientats. Però que hi poden aquests pobres professors contra les genialitats d'en Puig qués el braç executor d'en Prat de la Ribera?

D'ans els regionalistes en diuen govern «genial», i mentrestant el poble, l'Ajuntament de Barcelona i els ajuntaments de la «provincia» paga qués gata!

Operacions de valors

Al comptat, fetes de tres a quatre d'ahir:

Interior 4 per 100 A, 75'60.
Idem B, 77'90-78'00.
Idem C, 76'15.
Idem D, 73'10.
Idem E, 00'00.
Idem F, 00'00.
Idem G i H, 00'00.
Amortitzab e 5 per 100 A, 95'00-94'90-93'00
Idem B, 93'20.
Idem C, 93'00.
Idem per 100 A i B, 00'00.
Exterior per 100 D, 83'75
Idem , , , E, 83'25
Idem , , , F, 83'25
Idem
Municipi Alxample 1899, 93'00.
Idem id. 1913: 00'00.
Idem semestre 1903 a 1905, 00'00
Idem series A, B i C, 1906, 86'50-25-12.
Idem 1907, 89'00
Idem ampliació, 1913, 80'75-50-37.
Idem serie E, 1912, 81'00.
Idem id. F, 1912, 81'25.
Idem Pons Reforma 00'00.
Diputació: 92'75-93'00.
OBLIGACIONS:

Nord Almans: adherida 3 per 100, 69'75-70'00.
Idem id. id. 4 per 100, 82'00-81'75.
Segura, 00'00.
Idem 4 per 100 (Osea), 00'00.
Idem 4 mitj Aladusa, 00'00.
Idem prioritat, 00'00.
M. Z. A. França 3 per 100, 49'75-50'00.
Alcantar 5 per 100 A, 00'00.
Idem 4 mitj per 100 B, 00'00
Idem 4 per cent C, 00'00.
Idem 4 per cent D, 79'75.
F. C. Secundaria, 67'00.
Canal Urgell: 00'00.
Rada Reus, 47'37.
Tranvies 4 per 100 00'00.
Port de Barcelona 1905, 97'25.
Cassellantiques, 4 per 100, 00'00.
Càceres a Portugal, 5 per 100, 00'00.
Elèctriques 5 per 100, 00'00.
Gas i Electricitat 4 mitj per 100, 89'00.
Energia Elèctrica, 00'00.
Tabacs Elipi, 97'00.
Andalús 4 mitj per 100, 87'25.
As and, 00'00.
Hullera Española, 144.

ACCIONS:

Nord, 66'00. —Alacant, 67'37-2-25-67'00.
Telefons, 95'75. —Paviments i Construccions, 00 Prestamis i Descompens: 00'00. Orense, 15'12-15'00. Plata, 51'50.
Interior 4 per 100 fi de Març 00'00
Alcantar fi de Març, 67'50.

CUPONS

Organització electoral

S'advertix a totes les entitats del nostre partit que avui, divendres, a les nou del vespre, envien una delegació de les mateixes a l'Oficina central electoral: Centre Nacionalista Republicà (Ferrán, 24 i 26, principal), per a rebre instruccions urgents respecte a l'organització de la campanya present.

La Campanya electoral

Presentació de candidats

Demà passat diumenge, a dos quarts d'onze del matí tindrà lloc un gran miting de presentació dels candidats de les esquerres coaligades, en el Teatre del Tivoli.

Hi parlaran els candidats per Barce-

Les Eleccions Provincials

Les genialitats regionalistes

L'UNIVERSITAT INDUSTRIAL

Hi ha un home a la Lliga, qués una mena de cap-pare dels «aburguesats», que tot ho acapara: és en Puig i Cadafalch, l'home de confiança d'en Prat. Ell és el sabí, el competent, l'amo, el qui mana. Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. En Cambó, en Durán, són uns nòrdies, uns bons picapèl·les, entremetuts, després d'ells.

—Oh, en Puig, —diu en Prat de la Ribera. Ell és l'organitzador d'una pla de còses. Ell fa assaigs, s'hi fica, crea i esmena els bunyols propis i els d'altri. Ara aquestes coses «bunyols» vol ésser noresmenys Rector de l'Universitat Industrial. Hi hauran gastos de representació i automòbil.

Ja l'hauré sentida ponderar mil cops pels regionalistes aquesta Universitat Industrial que ells mangonen. Doncs sapiguem que és un dels organismes més defectuosos de la agencial organització regionalista. Si l'Estat volia fer la competència a la Diputació montant una escola a semblança de la que té a l'Escola dels enginyers de monts, en quatre dies feia el descredít d'aquesta flamant Universitat Industrial regionalista. Caldria, només, que l'organització la portés una persona competent.

Voleu saber com va la marxa d'aquest organisme industrial que's regionalistes mangonen i que en Puig i Cadafalch governa? Aquí van alguns dades que hem pogut recullir, uns «de visu» i altres de bona tinta.

L'alumne que's vol matricular a l'Universitat, paga 500 pessetes de matrícula: els alumnes pobres no hi tenen ingrés. Contra aquesta injustícia el nostre amic Bastardas va oposar-hi la seva més veement protesta. Per això no hi han alumnes i per cobrir les aparençances se'n accepten a mig curs s'hi compareixen, mentre paguin la matrícula sencera. L'ensenyament resulta car; les practiques no's poden fer per falta de material. Quan temps envenen varem visitar-la, en la càtedra de Filatura no hi havia ni un mal dinamòmetre! A pesar d'això en Puig i Cadafalch vol que's sigui rigorós amb els alumnes. L'any passat va apèrcer a un professor perquè no capretava prou, aturant així contra la independència de la càtedra.

Un dia al futur Rector se li va ocórrer que els alumnes de la classe de teixits teixissin els models que's dibuixen a la Universitat Industrial: és com si demanés la llum amb un cove. Un dels manaments més grans que ha fet en Puig a l'U. I. ha sigut l'haver allunyat del Patronat als patrons que eren els únics benefactors de l'obra i els únics que podien orientar les ensenyances tècniques. Però en Puig a morrades se'ls va anar treient d'un a un; i els patrons, que eren els més fermes puntals de l'institució, han deixat sol an en Puig qués d'aquells homes omniscentis que s'estimen més anar sol que ben acompanyats.

El ha sab tot, enten de tot. Que ho digui simó aquest monumental amonestot conegut amb el nom de «El Cadafalch d'en Puig». Un dia el gran home va tenir una gran pensada: establir un obrador per fabricar tapicots. S'havia de restablir una industria nacional perduda. I realment, feia molta falta això d'apendre de fabricar tapicots en una Universitat Industrial de Catalunya, a on no s'hi podia ensenyar, per insuficiència de material docent, la indústria textil del cotó, la llana i la seda, que sembla que a Catalunya tenen una mica més d'importancia que la fabricació de tapicots.

Però les genialitats regionalistes són així. Voleu una fabrica de tapicots? Doncs, ja està. Qualsevol dia, en Puig farà treballar el marfil a l'U. I. com si aquí fossim xinos. Tot és que li vingui el rapall, perquè de diners no'n falta. En Prat s'ha ficat el contingut provincial a l'interior del geó, i no ha de donar comptes a ningú. I don

